

د یونس نبي کتاب

د کتاب پېژندنه

د یونس نبي کتاب د سپېڅلي کتاب د نورو پیغمبرانو د کتابونو سره فرق لري، دا د یونس نبي په هکله یوه کیسه ده. په دې کتاب کې مونږ یو نبي وینو چې سرغړونه کوي، خو بې دینه او کافران کشتی چلوونکي توبه وباسي او یو قدرتمند پاچا خپل ځان عاجز کوي. دا کتاب د یوې پوښتنې سره پای ته رسېږي چې په هغه کې ټولو لوستونکو ته یوه وینا ده: ایا دا ستاسو دپاره بڼه خبره ده چې خدای ستاسو د دښمنانو سره مینه وکړي؟ خدای یونس ته وویل چې نینوا یعنی د آشور د لویې امپراتورۍ پایتخت ته لاړ شي، یعنی د اسراییلو سرسخته دښمنانو ته. خو یونس نه غوښتل چې د خدای د پیغام سره هلته لاړ شي، ځکه چې هغه په دې باندې باور درلود چې خدای به د ښار د جوړولو نقشه عملي نه کړي. سره له دې چې تگ ته راضي نه و، خو بیا یې هم اطاعت وکړ او په پای کې کله چې د هغه د عذاب او فنا کېدلو پیغام رښتیا نه شو، نو غمجن شو.

دا کتاب په خپل مخلوق باندې د خدای د مطلق حاکمیت

تصویر بنکاره کوي. خو د ټولو نه زیات دا تصویر خدای د مینې او رحمت د خدای په توگه څرگندوي چې دا غوره گڼي د دې په حای چې د خپل قوم د بنمنانو ته سزا ورکړي او له منځه یې یوسي، هغوی وژغوري.

د موضوعگانو لست

یونس او کشتیوانان: ۱ فصل

د یونس لومړنی دعا: ۲ فصل

یونس او د نینوا خلک: ۳ فصل

د یونس دوهمه دعا: ۴ فصل

یونس د څښتن څخه تښتې

① یوه ورځ څښتن د امتای زوی یونس ته وویل: ② «د نینوا لوی ښار ته لاړ شه او په ضد یې وعظ وکړه. ځکه ما ولیدل چې د هغه ځای خلک څومره بدکاره دي.» ③ خو یونس په بلې خوا روان شو، په دې خاطر چې له څښتن څخه وتښتې. هغه یافا ته لاړ او هلته یې یوه کشتی ولیدله چې هسپانیې ته روانه وه. هغه خپله کرایه ورکړه او د کشتیانانو سره سپور شو چې هسپانیې ته سفر وکړي او د څښتن څخه لېرې شي.

④ خو څښتن په بحیرې باندې یو قوي باد نازل کړ او دا توفان دومره تېز ؤ چې هغه کشتی د ماتېدلو په خطر کې وه. ⑤ ټول کشتیانان ووپرېدل او هر یو خپل خدای ته فریاد وکړ. هغوی بارونه بحیرې ته ورگوزار کړ، ترڅو کشتی سپکه شي. خو یونس د کشتی دننه لاندې ننوتی ؤ او هلته په درانه خوب ویده ؤ. ⑥ د کشتی مشر هغه ته ورغی او ورته ویې ویل: «څنگه ویده پروت یې؟ پاڅه او خپل خدای ته فریاد وکړه! کېدای شي چې هغه په مونږ باندې رحم وکړي او زموږ ژوند وژغوري.»

⑦ بیا هغو کشتیانانو یو بل ته وویل: «راځئ چې پچه واچوو

چې دا معلومه کړو چې دا بلا د چا له امله په مونږ باندې راغلي ده.» هغوی پچه واچوله او پچه د یونس په نوم وختله. ^۸ بیا هغوی د هغه څخه پوښتنې وکړې: «مونږ ته ووايه چې په دې کې څوک ملامته دی چې دا بلا یې په مونږ باندې راوستې ده؟ ته څه کار کوي؟ د کوم وطن څخه راغلی یې؟ د کوم قوم څخه یې؟» ^۹ هغه په ځواب کې وویل: «زه یو عبراني یم او د څښتن، د اسمان د خدای چې بحیره او ځمکه یې جوړ کړي دي، عبادت کوم.» ^{۱۰} یونس هغوی ته وویل چې زه د څښتن څخه تښتم. نو کشتیوانان ډېر ووپرېدل او ورته ویې ویل: «دا تا څه وکړل!»

^{۱۱} توفان نور هم زیاتېده، نو هغوی د هغه څخه پوښتنه وکړه: «مونږ تا سره څه وکړو چې توفان ودرېږي؟» ^{۱۲} هغه په ځواب کې وویل: «ما پورته کړئ او بحیرې ته مې ورگوزار کړئ، نو توفان به غلی شي. ځکه زه پوهېږم چې دا لوی توفان زما له امله په تاسو باندې راغلی دی.» ^{۱۳} د دې په ځای کشتیوانانو هڅه وکړه چې کشتی وچې ته وباسي. هغوی د خپل ټول قوت څخه کار واخیست، خو توفان نور هم زیاتېده او هغوی څه ونه شو کولی. ^{۱۴} بیا هغوی څښتن ته فریاد وکړ: «ای څښتنه، د دغه سړي د وژلو په خاطر مونږ مه مړه کوه او د هغه د مرگ مسوولیت زمونږ په غاړه مه اچوه، ځکه چې تا ای څښتنه، په خپله خوښه دا کار کړی دی.» ^{۱۵} بیا

هغوی یونس پورته کړ او بحیرې ته یې ورگوزار کړ او توفان
سمدستي غلی شو. ①۶ په دې کار هغه سړي د خښتن څخه ډېر
ووېرېدل او هغوی خښتن ته قرباني وړاندې کړه او نذرونه یې
ورکړل.

①۷ خښتن یو لوی ماهي ولېږه چې یونس ژوندی تیر کړي او
یونس درې ورځې او درې شپې د ماهي په گېډه کې ؤ.

د یونس دعا

① د ماهي د گېډې څخه یونس خپل خښتن خدای ته دعا
وکړه:

② په خپل تکلیف کې مې ای خښتنه

تاته غږ وکړ

او تا ځواب راکړ

د مړو د نړۍ د ډېر ژور ځای څخه

ما فریاد وکړ د مرستې په خاطر

او تا واورېده

③ تا زه ژورو اوبو ته ورگوزار كړم

د بحيرې تل ته

او سيلاب راگېر كړم

او زما په سر تېرې شوې ستا زورورې خپې

④ نو ما وويل چې زه شړل شوی يم

ستا له نظره څخه

خو بيا به هم زه سترگې واړوم

ستا د سپېڅلي كور خواته

⑤ اوبه راباندې راغلې او ساه اخيستی نه شم

او شوې راچاپېرې له ما د بحيرې اوبه

زما د سر څخه راتاو شول د بحيرې واښه

⑥ ورسېدم زه دغرونو بېخ ته

لاندې حُمکې تل تر تله راگېر کړمه زه

خو تا راووبستم ژوندی د مرگ له کندي څخه

ای خښتنه زما خدایه

⑦ کله چې وتله زما ساه

نو ته مې رایاد کړلې خښتنه

او زما دعا ورسېدله تاته

ستا سپېڅلي کور کې

⑧ چې بې ارزښته بتانو ته کړي عبادت څوک

هغوی پرینې خپل امید دی د خدای د تلیاتې مینې

⑨ خو د شکرگزارۍ په کولو سره

زه به وړاندې کړمه تاته قرباني

او ما چې منلی نذر، زه به یې ورکړمه

راځي خلاصون د څښتن له خوا نه

۱۰) بیا څښتن په ماهي باندې امر وکړ او ماهي یونس وچې
ځمکې ته ورگوزار کړ.

یونس د څښتن اطاعت کوي

۱) بیا په دوهم ځل څښتن یونس ته وویل: ۲) «همدا اوس د
نینوا لوی ښار ته لاړ شه او هغه پیغام خلکو ته اعلان کړه چې زه
یې تاته درکوم.» ۳) نو یونس د څښتن خبره ومنله او نینوا ته لاړ.
نینوا یو ډېر لوی ښار ؤ چې په ګرځېدلو کې یې درې ورځې
لګېدلې. ۴) یونس د ښار په منځ کې روان شو او د یوې ورځې له
ګرځېدلو څخه وروسته هغه خلکو ته داسې اعلان وکړ: «نینوا به په
څلوېښتو ورځو کې وران شي!»

۵) د نینوا خلکو د خدای په پیغام باندې باور وکړ. نو هغوی دا
اعلان وکړ چې هر یو تن باید روژه ونیسي او ټول خلک د لوی
څخه نیولې تر کوچني پورې باید د ویر کالي واغوندي، ترڅو دا
وښايي چې توبه یې ویستلې ده.

⑥ کله چې د نینوا پاچا د دې خبرې په هکله واورېدل، هغه د خپل تخت څخه پاڅېد، خپله چپنه یې وویستله، د ویر کالي یې واغوستل او په ایرو باندي کښېناست. ⑦ هغه د نینوا خلکو ته داسې یو اعلان وکړ: «د پاچا او د هغه د درباریانو له خوا یو حکم وشو چې هېڅوک دې څه نه خوري. ټول خلک او حیوانات، پادې او پسونه د خوراک او د څښاک څخه منع دي. ⑧ ټول خلک او حیوانات باید د ویر کالي واغوندي. هر یو باید په جدي توګه خدای ته دعا وکړي او د خپلو بدو کارونو او زور زیاتي څخه لاس واخلي. ⑨ څوک پوهیږي؟ کېدای شي بیا هم خدای خپله پرېکړه بدله کړي او د خپل سخت قهر څخه راوګرځي، ترڅو مونږ هلاک نه شو.»

⑩ کله چې خدای ولیدل چې هغوی څه وکړل او څنګه هغوی د بدو لارو څخه راوګرځېدل، نو هغه خپله پرېکړه بدله کړه او هغه تباهي یې ورباندي نازله نه کړه چې د هغې ګواښ یې کړی و.

د یونس قهر او د خدای رحم

① یونس په دې باندي ډېر خفه و او په قهر شو. ② نو هغه داسې دعا وکړه او ویې ویل: «ای څښتنه، ایا دا هغه څه نه دي چې ما هغه وخت وویل کله چې زه په خپل وطن کې وم؟ له همدې امله

ما بیره وکړه چې ترشیش ته وتبنتم، ځکه زه پوهېدم چې ته رحیم او مهربانه خدای یې. زر نه په قهر پرې او ستا تلیاتې مینه ډېره زیاته ده، تا خپله پرېکړه بدله کړې او خلکو ته به سزا ورنه کړې. (۳) نو اوس ای څښتنه، زما ژوند واخله، ځکه چې زما دپاره د ژوند څخه مرگ ډېر بڼه دی. (۴) څښتن په ځواب کې وویل: «ته څه حق لري چې په قهر شي؟»

(۵) یونس د ښار ختیځ خواته لاړ او کښېناست. هغه د خپل ځان دپاره یو پناه ځای جوړ کړ او د هغې لاندې کښېناست، دا انتظار یې کاوه چې وويني په نینوا باندې به څه پېښ شي. (۶) بیا څښتن خدای یو بوټی راشین کړ چې په یونس باندې سیوری وکړي، ترڅو د هغه قهر سوړ کړي. یونس د بوټي دپاره ډېر خوشحاله شو. (۷) خو په راتلونکې ورځ سهار وختي خدای یو چینجی راولېږه او هغه بوټی یې وخوړ او هغه وچ شو. (۸) کله چې لمر راوخوت، خدای د ختیځ له خوا تود باد راوالوزاوه او تر هغه وخته پورې لمر د یونس په سر باندې لگېده چې هغه کمزوری شو. هغه غوښتل چې مړ شي او ویې ویل: «زما دپاره د ژوند څخه مرگ ډېر بڼه دی.»

(۹) خو خدای هغه ته وویل: «ته څه حق لري چې د بوټي په هکله په قهر شي؟» یونس په ځواب کې وویل: «زه حق لرم چې په

قهر شم، دومره په قهر شم چې مړ شم!»

- ⑩ خبنتن هغه ته وويل: «ته په دې بوټي باندي چې د هغه دپاره دې هېڅ زحمت نه دی ويستلی او نه دې لوی کړی دی، زړه سوځوي. دا بوټی په يوه شپه کې راشين شو او په بله شپه وچ شو.
- ⑪ نو ايا زه د نینوا په لوی ښار باندي زړه ونه سوځوم؟ هلته د يو لک او شلو زرو څخه زيات خلک شته چې جاهلان دي او همدارنگه پر حيوانات په کې دي.»